

[Grothe Philip.]

arbejdsløshed, kan det være rimeligt at føre beskæftigelse over på de særlig arbejdsintensive områder.

Vi kan tilslutte os lovforslag nr. L 215, men jeg vil lige som andre tidligere ordførere sige, at det kun gælder det egentlige forslag. Derimod vil vi først senere tage stilling til den række af foranstaltninger, som ministeren omtaler i bemærkningerne til forslaget, og som jo bl. a. indeholder meget betydelige omringer i de finansielle byrder imellem stat og kommune.

Vedrørende dagpengeordningen er vi i det radikale venstre glade for, at regeringen i sit lovforslag nr. L 216 har optaget de tanker, som det radikale venstre fremsatte som en del af vores beskæftigelsesforslag her i forsommeren. Vi mener, det er betydningsfuldt, at de små arbejdsgivere nu får nedsat deres forsikringsbidrag, når de skal forsikre deres medarbejdere. Det er ikke, fordi vi tror, det giver den voldsomme effekt, men vi mener, at det er en rimelig ting over for de små arbejdsgivere – det er en lettelse for dem, der allerede har forsikret sig imod dagpengeforpligtelsen – ligesom jeg ikke er i tvivl om, at der vil være flere, som ser sig i stand til at ansætte flere medarbejdere nu, hvor de kan slippe så let om ved forsikringsforpligtelsen – eller dagpengeforpligtelsen, er det vel mere korrekt at sige.

Derimod går vi imod lovforslag nr. L 221, fremsat af venstre, de konservative og kristeligt folkeparti, om afskaffelse af de sidste fire uger af arbejdsgivernes dagpengeforpligtelse. Jeg mener, det vil medføre en betydelig forrykkelse af principperne i dagpengeloven, og det er i hvert fald givet, at det vil medføre betydelige merudgifter for staten. Ifølge socialministerens oplysninger, som er optrykt i bilaget til betænkningen, vil udgiften for det offentlige ved at overtage forpligtelsen – og her tænker jeg udelukkende på de private arbejdsgivers dagpengeudgifter i 2.–5. uge inkl. – i alt udgøre 960 mill. kr., altså et ganske anseligt beløb.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti ser med megen sympati på forslaget om øget refusion til hjemmehjælp. Kristeligt folkeparti er ikke særlig glad for tanken om flere offentligt ansatte, men skal der ansættes flere, vil vi prioritere åndssvageforsorgen og hjemmehjælp, og vi synes, det er meget

værdifuldt, hvis det kan gennemføres, at der bliver mere hjælp lørdage-søndage. Det har været et meget stort problem mange steder; mange har måttet ligge weekenden over uden at blive hjulpet. Hvor stor en nedsættelse af antallet af klienter til plejehjem det vil medføre, er det jo lidt vanskeligt at beregne, men der er ikke tvivl om, at det vil sætte antallet ned.

Fru Inge Fischer Møller mener, at hjemmehjælp er kvindearbejde; der er dog også mandlige hjemmehjælpere. Vi må håbe, at flere mænd bliver hjemmehjælpere; så vil jeg tro, at selv hr. Jørgen Junior vil kunne se, at det er nødvendigt med en uddannelse.

Til lovforslag nr. L 221 er kristeligt folkeparti, som fru Ebba Strange sagde, medforlagstiller, og da jeg ikke er tilstrækkelig parlamentarisk skolet, vil jeg altså stadig stå bag dette forslag og mene, at arbejdsgiverperioden for betaling af sygedagpenge skal forandres fra de fem uger til én uge. Jeg tror fortsat, som der står i bemærkningerne, at det vil give mere mod til at foretage ansættelser, at det vil øge produktionen, og at det vil spare arbejdsgiverne for betydelige omkostninger og derfor øge vores konkurrenceevne.

Lovforslag nr. L 216 er noget i den rigtige retning, men det har selvfølgelig ikke så stor betydning, hvis lovforslag nr. L 221 bliver vedtaget – jeg kan forstå, de bliver lagt sammen; det har jeg hørt af fru Ebba Strange. I hvert fald vil vi mene, det har nogen betydning, at bidraget til forsikringsordningen bliver nedsat til 1½ pct. for arbejdsgivere, der har en lønsum på knap 1½ mill. kr.

Ib Christensen (DR):

I retsforbundets plan »Fuld beskæftigelse igen« går vi ind for en udvidet offentlig service på områder, der i dag må siges at være for sømte, og hvor der virkelig er behov for at udvide den offentlige service. Den meget alvorlige beskæftigelsessituation taler også til fordel herfor, og på den baggrund kan vi tilsige fuld støtte til lovforslag nr. L 215 om refusionsforhøjelse for hjemmehjælp. Det er en beskæftigelsesmæssig foranstaltning, som ikke mindst giver et tilbud til kvinderne, fordi hjemmehjælp i ganske særlig grad er et erhverv, der søges af kvinder, og kvinderne bærer jo en meget stor del af arbejdsløshedsbyrden. Der har ikke blandt de beskæftigelsesforanstaltninger, man ellers klassisk har haft, været ret mange tilbud,